

Ontslag op grond van onbekwaamheid of ongeschiktheid voor de uitgeoefende functie

1. Ontstaan en verloop van de procedure

Bij brief van 30 augustus 2003 deelt verweerster appellante mede dat zij met ingang van 1 november 2003 is ontslagen.

Bij beroepschrift, ingekomen 30 september 2003, komt appellante in beroep tegen voormeld besluit.

Bij aanvullend beroepschrift, ingekomen 10 oktober 2003, voert appellante de gronden van het beroep aan.

Op 31 oktober 2003 heeft verweerster haar verweerschrift ingezonden.

De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Eindhoven op 27 november 2003. Toen zijn verschenen: appellante en namens verweerster mevrouw, directeur, bijgestaan door haar gemachtigde

Partijen hebben de zaak nader mondeling toegelicht en vragen van de Commissie beantwoord.

2. De overwegingen van de Commissie

Appellante was in dienst van verweerster als groepsleraar met een werktijdfactor van 0.7594. Zij diende haar werkzaamheden te verrichten op deschool te, Dit is een school met 102 leerlingen en dus met combinatieklassen. Onder verweerster vallen nog vier scholen, die alle kleiner zijn.

Bij brief van 30 augustus 2003 is door het bestuur van verweerster aan appellante meegedeeld dat zij is ontslagen met ingang van 1 november 2003 in de eerste plaats op grond van onbekwaamheid of ongeschiktheid van appellante voor de door haar uitgeoefende functie, anders dan op grond van ziels- of lichaamsgebreken (artikel F2.6 lid 1 sub b CAO-PO) en –voor het geval die grond geen opgeld doet- op grond van andere gewichtige omstandigheden, die redelijkerwijs geacht moeten worden, met het oog op de belangen van de instelling en van het onderwijs, de mogelijkheid van handhaving van het dienstverband uitsluiten (artikel F2 lid 1 sub f CAO-PO). De in het ontslagschrijven genoemde gewichtige omstandigheden zijn dat het structurele ziekteverzuim de school voor ernstige problemen stelt qua vervanging en kosten en derhalve een te zware wissel trekt op het reilen en zeilen van de school.

Appellante heeft aangevoerd dat zij zich wel bekwaam en geschikt acht voor de uitoefening van haar functie.

Ten aanzien van de aangevoerde ontslaggronden is aan de Commissie het volgende gebleken.

Van 22 oktober 2000 tot april 2002 is appellante volledig met ziekteverlof geweest. Vanaf april 2002 heeft appellante op arbeidstherapeutische basis werkzaamheden verricht. Appellante noemt haar ziektebeeld een burn-out. Zij zegt dat met name een van haar kinderen veel aandacht nodig had. In de ontslagbrief stelt verweerster: *Zowel lichamelijke klachten als problemen in de privé-sfeer zorgden er voor dat u uw werkzaamheden op school niet meer naar behoren kon uitvoeren. U gaf geregeld aan dat u de combinatie werk en opvoeding van uw kinderen niet kon combineren.*

Appellante geeft aan de afstand tussen haar woonplaats en de school te gevoelsmatig te zwaar te vinden dit in relatie tot de opvoeding van haar kinderen. Vanaf januari 2003 tot en met juni 2003 heeft zij op arbeidstherapeutische basis werkzaamheden verricht op een basisschool in haar woonplaats, Deze werkzaamheden betroffen bijspijkeren en invallen in verschillende groepen als dat nodig was. Dit ging goed totdat de problemen in de privé-sfeer ernstiger werden. De directeur van deze school te heeft haar geadviseerd de twee weken voor de zomervakantie reeds vrijaf te nemen. Na de zomervakantie is zij niet meer werkzaam geweest op deze school.

Appellante geeft aan het eens te zijn met de inhoud van het schrijven van de arbo-arts van 8 juli 2003.

Dit schrijven houdt ondermeer het volgende in: *Ik heb u laten weten dat ik van mening ben dat het werken bij de Stichting Katholiek Onderwijs voor betrokkene zodanig belastend is dat het voor haar ziekmakend is. Ik heb betrokkene geadviseerd niet meer tot een werkhervatting bij bovengenoemde stichting over te gaan, gezien de recidive van haar klachten. Ik raad u aan om in overleg met betrokkene te bezien het dienstverband te beëindigen, dan wel te zoeken naar een passende functie elders.* Appellante wijst er op dat deze opvatting dus geen blijvende ongeschiktheid inhoudt. Zij is het er mee eens dat het niet goed voor haar is om op deschool te blijven werken. Gevoelsmatig acht zij dit ook niet mogelijk op de andere scholen van verweerster.

Appellante heeft bij verweerster op arbeidstherapeutische basis drama en catechese gegeven in een voor haar aan haar zorgen aangepast urenbestand. Appellante stelt dat zij naast deze vakken ook de vakken tekenen, handenarbeid en muziek zou kunnen geven. Verweerster wijst er op dat vanaf januari 2003 tot juli 2003 met appellante vier functioneringsgesprekken zijn gevoerd. Uit de overgelegde verslagen van deze gesprekken blijkt duidelijk dat er voor het functioneren van appellante op welke wijze dan ook op de scholen van verweerster geen ruimte meer is. Verweerster

heeft deze mogelijkheden onderzocht en in de functioneringsgesprekken aangegeven dat hier geen mogelijkheid voor aanwezig was.

In verband met de ziekteperiode van appellante heeft het UWV USZO een functie-ongeschiktheidsadvies uitgebracht. Dit advies luidt als volgt: *De arts van UWV USZO is tot de conclusie gekomen dat uw werknemer voor de functie van leerkracht ondanks ziekte of gebrek en de daaruit voortvloeiende beperkingen niet ongeschikt is.*

De Commissie is van oordeel dan onvoldoende is gebleken van feiten of omstandigheden die de conclusie zouden kunnen rechtvaardigen, dat appellante onbekwaam of ongeschikt zou zijn voor de door haar beklede functie. Op deze primair aangevoerde grondslag kan het ontslag derhalve niet steunen.

De Commissie is gezien al het vorenstaande van oordeel dat verweerster in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen appellante te ontslaan op grond van gewichtige omstandigheden. De langdurige afwezigheid van appellante in verband met de haar persoonlijk rakende omstandigheden is met het oog op de belangen van de instelling en van het onderwijs te nadelig om het dienstverband van appellante te kunnen handhaven. Op deze als tweede aangevoerde grond kan het gegeven ontslag in stand blijven en dient het daartegen gericht beroep ongegrond te worden bevonden.

3. Beslissing

De Commissie voornoemd

Verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan te Eindhoven op 27 november 2003 door mr. A.F.M. Schrickx, voorzitter, C.B.M. Evers, mr. Th.M. Dorn, mr. W.G.A.M. Veugelers en mr. J.M.P. Drijkoningen, leden, in aanwezigheid van mr. H.P.G. van Eupen, secretaris.